

1896-03-03

AFSENDER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Athen

Arkivplacering:
Mappe 87 nr. 12

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Efterbrevet.

Det er nu da forresten ikke så smerteligt
at jeg rejste her ned, det kom sig af at Niels var
her, han og jeg har ikke for været sammen i syden,
det var ~~det~~ som slog bandet på sammen. Jeg
bor hos ham, lære hans kore og lære ikke at
kende, og det er ganske rart. Niels maler
to billeder af den ejendommelige gamle fide-
lens i Mogens og det er vistnok en ganske
underlødens stens end det skæbne er moderne
mennesken stiller op. Her hænger de i højde
blender under den blå himmel, undtagen når
det er grønt, som de jeg ser det, men det var
nude godt.

Hjære Augustamer, Joakim sende dette om
at mig, men jeg var sendt om hel del Helene,
med til jer alle. De Opmær og Ligne
maaske synes de bliver smidt for et
gæst Frimærke på dem haab sende
j, et Par ad. Vi har det alle gab. Enne
Georgia og Kristine sende også Hæder.

Vin Agnete Perougaard

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 12

Alten 3-3-96.

Hjære Augustamer! Agnete har skrevet til mig at de har været hos
os og givet Edels dukke til mine smøjsen,
det skal de rigtig nok have tak for.
De som ikke holder af syden tænker vel at
jeg er gal inden at rejse for Kone og børn i
so lang tid. Det er også lidt ligegyldigt, men her
er nu noget af det jeg skal sige næring af
og de glæder menneskene jeg jo også på forskell
lig måde. Jeg kommer til at tænke på
Nemofytter i "Rænegaller", jeg kan ikke
hukke hvad han sagde, men jeg fik det indtrykt,
at det var en af de som Grønning havde mest
sympati for. Jeg gad vist om sympatiens have
vært ved stor hus G. havde været her inde.
Det da gamle har efterladt os er (lige til forfækt)
dijlgt, hvordan folkene selv var, ved de ligegyldigt,
eller lidt om, som jeg; mitidsgrøtterne eller,
det er nok blevet et lidt, Athenianserne og for
gader og strader indtrent indtrykt, jeg opat
bedre om dem ordet, at man når jeg ikke kan
tale med dem, at det da heller ikke vand at jeg

består den. Jeg arbejder på vasesamlingen
den halve dag, vasesamlingen er jo ontrent
de eneste malerier vi har fra grækerne, Den
på malerierne er efter den bedste Tids Gyka-
tildragelse, da inden jeg første gang kom hvid,
det vasesamlingen men ikke fordybt mig i den,
og derfor blev haft rigtig glæde af den. Jeg var
også betagende hvide den igennem i en fart.
Endelig gik jeg dog en del i den. For mig er
samlingen en skat, hvor jeg stadig finder nye
videnskaber af skønhed. Der er stor forskel på
vaserne, der er det ikke alle de dygtige, men mange er
det. I de fleste er Stenens med tegnet af en ung mand,
hvor Stenens kan ses i øjnene, det himmelblåde-
fulde ved døden er stærkt udtrykt. Der er en kan-
nende let og fin skil, i modstand søde flod Liden
en for om med en lyse. Han er grumme morsom,
net tørbog, men det, han er en satire over en ung
for den er dygtig, eller liden sig ind at være det.
For resten er det mest ganske motiver, mange med
Erakles ved, det gode ved den er den måde det
er gjort på, der tydeligt de gamle har

erstatet et godt til at passe sammen, der er de
hvidene (de enkelte dele af en vase, som de
endelige dele af en blomst eller et dyr. Det
er netop det vi i nutiden altid har sammen
mere eller mindre gælt fra. Men det er
sikkert de kommer vist kunst og temmelig me-
ge alene efter ansigtsudtrykket, og de kan
jog sige den, at der findes mange kunstværdier
med skønne udtrykke, enkelte med rørende-
dygtige. I Utskænt har jeg gået mig tæt i de
Lange perspektiver af sale og substat efter
at finde noget der kunde være, jeg tænkte
at jeg kom omkring til en lille statue af
en ung pige, om den virkelig er rigtig god er
jog nu ikke så sikker på, men da jeg så den med
den det andet faldet jeg med kunstheden,
der mindede i alt fald om det gode gamle.
Men nu ordte jeg her og male og ad dore og
med ad stolper, var de der blev og forment-
lig snart uenige. Så siger jeg her vel og hvid
Anders Pedersen mange gange samt smagningen
og om der nu er der på glider om i kender,
anden. Den gamle Stenens